

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 86 1 Ἰουνίου 2002

Ἡ ἄλλη δίαιτα

Καταγεμάτες οἱ ἀγορές μέ τά τυποποιημένα ἢ τά μεταλλαγμένα προϊόν -
τα. Ἀλυσίδα οἱ διαφημίσεις, πού ἐρεθίζουν τό γευστικό αἰσθητήριο καί
προκαλοῦν σέ δοκιμή καί σέ ὑπερκατανάλωση. Πανίσχυρη, ὅμως, καί
ἀκαταπόνητη, στήν κούρσα τῆς ἐνημέρωσης καί τῆς δημιουργίας
μετώπου ἀντίστασης, ἡ διαιτητική ὑπόμνηση. Ὁ λόγος ὁ ἐπιστημονι -
κός ἢ ἐπιστημονικοφανής, πού ἀναστέλλει τή βουλιμία, ὑψώνοντας,
ἀνασχετικό ἀνάχωμα στήν ἄμετρη χρήση, τοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς

διατροφῆς. Τή συμβουλή τῆς ἀποφυγῆς ὅλων ἐκείνων τῶν προϊόντων καί τῶν
παρασκευασμάτων, πού ἐξυπηρετοῦν μέν τή διαπλοκή τοῦ ἐμπορίου, ἀλλά
δηλητηριάζουν τόν ἀνθρώπινο ὄργανισμό καί τόν ὁδηγοῦν, ἀπό τό δρομολόγιο
τῆς ταχείας κυκλοφορίας, στήν πύλη τῆς ἔσχατης πνοῆς.

Τά ἐπιχειρήματα τῆς διαιτητικῆς ἀγωγῆς πολλά, πειστικά καί πανίσχυρα.
Καλύπτουν ὁλόκληρο τό φάσμα τοῦ προβληματισμοῦ. Ἀναλύουν τόν τρόπο
τῆς σύγχρονης καλλιέργειας καί τῆς διατήρησης τῶν ὀπωροκηπευτικῶν καί τίς
βλαπτικές ἐπιδράσεις τῶν φαρμάκων, πού αὐξάνουν τήν παραγωγή, ἀλλά
σταλάζουν τό θάνατο στόν ἀνυποψίαστο χρήστη. Μιλοῦν γιά τίς μετρήσεις τῶν
στοιχείων τοῦ αἵματος, πού αὐξομειώνονται, καθὼς ἡ ὑπερβολή ἢ ὁ αὐτοπεριο -
ρισμός στή γεύση μετακινοῦν τό δείκτη τῆς ὑγείας ἢ τῆς νοσηρότητας. Ἄρα -

διάζουν τίς γνώμες τῶν εἰδικῶν καί τίς ἐμπειρίες τῶν ὁπαδῶν τῆς αὐτοσυγκράτησης, πού καταξιώνουν τήν ἀπελευθέρωση ἀπό τή μαγεία καί τήν τυραννία τῆς γεύσης, δίνοντας τό στίγμα τῆς σταθερῆς βιολογικῆς ἰσορροπίας καί τῆς ἄνεσης στήν κίνηση καί στή δημιουργία.

Δέ βρίσκω ἄνθρωπο, πού νά διαφωνεῖ μέ τίς ὑπομνήσεις τῆς αὐτοσυγκράτησης καί τῆς ὑγιεινῆς δίαιτας. Ἀκόμα καί κεῖνοι, πού δέν ἔχουν τήν ψυχική ἀντοχή νά προσχωρήσουν στούς ὑποστηρικτές τοῦ αὐτοπεριορισμοῦ, δέν τολμοῦν νά χαρακτηρίσουν τή διαιτητική ἀγωγή ὡς ἀναχρονιστικό περιορισμό τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας καί ὡς κατάλυση τοῦ δικαιώματος αὐτοπροσδιορισμοῦ καί αὐτοκίνησης. Ἄν βρεθεῖ κάποιος, πού θά διανοηθεῖ νά διατυπώσῃ μομφή κατά τῆς διαιτητικῆς διδαχῆς, δέ θά καταφέρει νά δρασκελίσει δυό βήματα καί θά βρεθεῖ τυλιγμένος σέ ζουρλομανδύα καί θά συρθεῖ βίαια σέ ψυχιατρεῖο.

Ωστόσο, τό ἐπιχείρημα τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, πού δέν τολμοῦν οἱ ἔμποροι τῶν μεταλλαγμένων ἢ νοθευμένων τροφῶν νά τό προβάλουν, γιά νά αὐξήσουν τήν πελατεία τους, τό προβάλλουν κάποιοι ἄλλοι ἔμποροι, πού παίζουν στό χρηματιστήριο τῆς κερδοσκοπίας τήν ἀνθρώπινη ψυχή. Ὑποπτοι στούς σχεδιασμούς καί στίς ἐπιδιώξεις, ἄσχετοι μέ τά ὁράματα καί τίς διακυμάνσεις τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς, ρίχνουν στό ἐμπόριο φανταχτερά συνθήματα, δῆθεν ἀπελευθερωτικῆς δυναμικῆς καί προσπαθοῦν νά σύρουν τά πλήθη στίς παραισθήσεις τοῦ ἐκμοντερνισμοῦ καί στήν αἰχμαλωσία τῆς μάζας. Τά σύγχρονα ρεύματα, μέσα στίς ὑπερβολές τους καί στίς σκόπιμες ἀσάφειές τους, ὑπόσχονται ἀναβάθμιση τοῦ πολιτισμοῦ, ἀπελευθέρωση τοῦ ἀτόμου, γεύση καταξίωσης καί χαρᾶς, πληρότητα ζωῆς. Ὅλα αὐτά, μέ τήν προϋπόθεση, πῶς δέ θά ὑπάρξῃ εὐαίσθησία ἠθικῆς κρίσης καί ἠθικοῦ μέτρου, ἀνάσχεση συνειδησιακή, ἀπόρριψη σχημάτων καί συνθημάτων, πού προέρχονται ἀπό τό κλάμπ τῆς ὑποπτης ἐμπορίας τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Ἄν κάποιος τολμήσῃ νά κρίνει τά σχήματα τῆς διαφθορᾶς καί τῆς ἐκμετάλλευσης, στιγματίζεται ὡς καταλυτής τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας. Ἄν κάποιος διανοηθεῖ νά προτείνει ὑγιεινή πνευματική δίαιτα καί προσεγμένη χρήση τῶν μεταλλαγμένων καρπῶν τῆς ἀλλοτριωμένης ἐποχῆς μας, ἐγγράφεται στόν κατάλογο τῆς ὀπισθοδρόμησης καί τῆς καθυστέρησης.

Καί τό ἐρώτημα, ἀμείλικτο καί ἀξεπέραστο: Γιατί στή διαδικασία τῆς ὑλικῆς διατροφῆς νά γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ ἀνασχετική τακτική ἢ ἡ ἐπιλεκτική χρήση τῶν τροφῶν, δίχως νά παραβιάζεται ἡ ἀνθρώπινη ἐλευθερία καί στήν πνευματική διατροφή νά λανσάρεται ἡ τυφλή υἱοθέτηση τῶν σχημάτων, πού ὁ τελευταῖος ἔμπορος τῆς συνειδήσεως ἢ τῆς σάρκας προσπαθεῖ νά ἐπιβάλῃ, μέ τήν ἐκβιαστική διαλεκτική τοῦ «δῆθεν» καθιερωμένου καί καταξιωμένου ἐκσυγχρονισμοῦ;

Τό πολλαπλό τραῦμα

2. 'Αρχιεπίσκοπος πλαστογράφος

ρέος, ποτισμένο με τήν ὀδύνη, νά ἐγγίσουμε τό δάχτυλο στό δεύτερο καρκινικό μελάνωμα. Στό σκάνδαλο, πού τραυμάτισε τήν ὁλοκληρία τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος

καί ἔριξε στή χωματερή τῆς ἀνυποληψίας τόν προκαθήμενο καί τήν ἱεραρχική ὁμάδα τῆς στήριξής του. Πρόκειται γιά τήν ἀνέντιμη διαδικασία πλαστογράφησης τῶν Συνοδικῶν Πρακτικῶν, πού γιά τόν 'Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο ἔχει καταντήσει πρωτοβουλία ρουτίνας καί γιά τήν προκλητική ἀπόπειρα κάλυψης τῆς ἐνοχῆς μέ ἐπιχειρήματα παιδαριώδους ἀφέλειας.

Ὁ κ. Χριστόδουλος ὀνειρεύτηκε νά εὐρύνει τά ὅρια τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς του. Οἱ 140 ἐνορίες, πού τήν ἀπαρτίζουν, τοῦ φάνηκαν στενό ὁροθέσιο. Ὅραμά του, τό ἄπλωμα τῆς δικαιοδοσίας του. Καί ἡ εὐκαιρία ἦταν μπροστά του. Ἡ κηρεία τῆς Μητρόπολης Νέας Σμύρνης, τοῦ ἔδωσε τή δυνατότητα νά εἰσβάλει ἐκεῖ, ὡς τοποτηρητής καί νά ἐνεργοποιήσει τά σχέδιά του. Τή Μητρόπολη Νέας Σμύρνης, μέ τίς 37 ἐνορίες τῆς, τήν ἔκρινε ἀπαράδεκτα

μεγάλη καί κίνησε τή διαδικασία (παρabiάζοντας τοὺς Ἱερούς Κανόνες) νά τήν κομματιάσει. Κομματιάζοντάς την, ὁμως, βρῆκε τήν ἀφορμή νά ὠφεληθεῖ καί ὁ ἴδιος. Ξεχώρισε τήν πλουσιότερη ἐνορία, τήν ἐνορία τοῦ ἁγίου Σώστη, καί τήν ἄρπαξε ὡς λάφυρο. Σά νά ἦταν ἐπιδρομέας, πού ἀρπάζει τά ξένα ἐδάφη καί τήν ξένη πολιτιστική κληρονομιά. Μετακόμισε τήν ἐνορία καί τήν πέρασε, ἀντικανονικά καί ἀνορθόδοξα, στά ὅρια δικαιοδοσίας τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς του. Στήν ἐξουσία του καί στή νομή του.

Οἱ δύο καινούργιες Μητροπόλεις, οἱ γειτονικές τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς, θεομοθετήθηκαν καί περιορίστηκαν στόν ἀσφυκτικό κλοιό τῶν 20 ἐνοριῶν ἡ μιά καί τῶν 17 ἡ ἄλλη. Ἡ 'Αρχιεπισκοπή ἐμπλουτίστηκε καί ἀπλώθηκε, ἀπό 140 σέ 141 ἐνορίες. Καί σέ πληθυσμό πού ξεπερνάει τό ἑκατομμύριο.

Σύμφωνα μέ τοὺς Ἱερούς Κανόνες, ὁ 'Αρχιεπίσκοπος δέν εἶχε τό δικαίωμα νά κλέψει τήν ἐνορία αὐτή, αὐτόβουλα καί αὐθαίρετα. Ἡ Μητρόπολη τῆς

Νέας Σμύρνης βρίσκεται, τούτη τη στιγμή, σέ κατάσταση χρείας. Καί δέ νομιμοποιείται καμμιά επέμβαση σιά δριά της. Ἀκόμα καί στήν περίπτωση, πού τό παγκάρι τοῦ ἁγίου Σώστη ἀσκεῖ ἀκατανίκητη γοντεία στή φιλοδοξία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τοποτηρητή καί διεγείρει τή φιλοχρηματία του, δέ νομιμοποιείται νά μετακινήσει τά σύνορα. Εἶναι ὑποχρεωμένος νά περιμένει ὑπομονετικά τήν ἐκλογή τοῦ νέου Μητροπολίτη. Καί ἄν ἐκεῖνος παραχωρήσει τή συγκατάθεσή του, τότε μπορεῖ νά γίνει ἡ ἀλλαγὴ. Νά περάσει ὁ ἅγιος Σώστης ἀπό τή Μητρόπολη τῆς Νέας Σμύρνης στήν Ἀρχιεπισκοπή τῶν Ἀθηνῶν.

Τήν πάγια αὐτή ἀρχή, πού τή θεσμοθετοῦν οἱ Ἱεροί Κανόνες, τή γνώριζε καλά ὁ κ. Χριστόδουλος. Ἀλλά δέν τή σεβάστηκε. Τήν ποδοπάτησε ὑπεροπτικά, ὅπως ποδοπάτησε πολλές ἄλλες Κανονικές διατάξεις κατὰ τήν ἀνώμαλη ἀρχιερατική ἀναρρίχσή του.

Γιά νά ἀποφύγει τό θόρυβο, τή σχετική, ἐκκλησιολογική κριτική καί τό ἀνάχωμα τῆς ψήφου τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἱεραρχίας, μεθόδευσε τήν κλοπή τῆς ἐνορίας, μέ τή μέθοδο τῆς πλαστογραφίας τῶν Πρακτικῶν τοῦ Ἀνώτατου Διοικητικοῦ Σώματος τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας. Τό αἷτημά του δέν τό ἐμφάνισε στή Συνοδική Διάσκεψη. Οὔτε αὐτός, οὔτε ὁ ἐξουσιοδοτημένος κομπάρσος εἰσηγητής. Οἱ Συνοδικοί δέ συζήτησαν τό θέμα καί δέν ψήφισαν. Καί, ὅμως, στά Πρακτικά τῆς Συνέλευσης τῆς Ἱεραρχίας καί συγκεκριμένα, στό Πρακτικό τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 2001, βρέθηκε γραμμένη ἡ σχετική ἀπόφαση, μέ τήν ἔνδειξη, πώς ψη-

φίστηκε ἀπό τό Σῶμα καί μάλιστα ὁμόφωνα, ἡ μεταφορά τῆς ἐνορίας τοῦ ἁγίου Σώστη στήν Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν.

Πρέπει νά σημειωθεῖ καί νά ὑπογραμμιστεῖ, πώς ἐκτός ἀπό τήν ἀπαγόρευση τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ὑπῆρχε καί δεύτερος φόβος, πού ἔκανε τόν κ. Χριστόδουλο νά παρακάμψει τίς νόμιμες καί κανονικές καί ἐντιμες διαδικασίες καί νά ἐπιλέξει τήν ἀναξιοπρεπή κίνηση τῆς πλαστογραφίας.

Τό σκεπτικό, πού οἰκοδόμησε ὡς δικαιολογία, γιά νά προτείνει τό κομμάτισμα τῆς Μητρόπολης τῆς Νέας Σμύρνης καί τή δημιουργία δυό Μητροπόλεων, ἦταν ἡ δῆθεν ἀπλωμένη ἔκτασή της καί ὁ δῆθεν διογκωμένος πληθυσμός της. Αὐτό τό σκεπτικό ἐμφανίστηκε στήν Ἱεραρχία ἀπό τόν ἀφελή εἰσηγητή, πού θέλησε νά ἐξοφλήσει γραμμάτια εὐνοίας καί κάλυψης δικῶν του ἀνομιῶν. Ἀλλά, καθώς προβλήθηκε καί συζητήθηκε, σχηματίσε ἀνάχωμα στίς φιλοδοξίες τοῦ Χριστόδουλου.

Ἡ Μητρόπολη τῆς Νέας Σμύρνης εἶχε ἴσαμε χτές μόνο 37 ἐνορίες καί ἀνάλογο πληθυσμό. Ἡ Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν ἔχει ὑπό τή δικαιοδοσία της 140 ἐνορίες καί πολύ μεγαλύτερο πληθυσμό. Ἀπό τή στιγμή, πού διχοτομεῖται ἡ Μητρόπολη τῆς Νέας Σμύρνης, γιά νά ἀσκεῖται εὐχερέστερα ἡ διαποίμανσή της(!!!), ποιά λογική ἐπιχειρηματολογία μποροῦσε νά καλύψει τή λαφυραγώνηση τῆς μιᾶς ἐνορίας, γιά χάρη τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, πού ἔχει στήν ἐξουσία της τρεῖς φορές καί παραπάνω ἐνορίες;

Τίς σοβαρές ἐνστάσεις, πού θά ἐσώκωνε ἡ ἀπαίτησή του νά ἀποσπάσει

τόν ἅγιο Σώστη ἀπό τή Νέα Σμύρνη, φαίνεται πώς τίς φοβήθηκε ὁ κ. Χριστόδουλος. Καί μεθόδεψε νά μήν ἐμφανιστεῖ καί νά μήν ἀκουσεῖ κᾶν τό θέμα στήν ὁλομέλεια τῆς Ἱεραρχίας, γιά νά μήν περάσει στήν κριτική ἐπι-δεξιότητα τῶν συνιεραρχῶν του.

Ὅμως, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος σκόνταψε. Προσπέρασε δίχως φουρτιῶνες καί ναυτίες τόν κάβο τῶν ἀντιρρήσεων, πού θά μπορούσαν νά προβληθοῦν στή Συνέλευση τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Ὀκτωβρίου. Ἀλλά δέν κατάφερε νά κυριαρχήσει στό τιμόνι κατὰ τίς φάσεις τῆς ταραχῆς, πού προκάλεσε ἡ ἀποκάλυψη τῆς πλαστογραφίας καί νά σβήσει τοὺς ἐπικίνδυνους κραδασμούς, πού ἄπλωσε ἡ εὐρύτατη δημοσιοποίηση τοῦ σκανδάλου.

Τέσσερες μῆνες μετὰ τή σκοτεινή μεθόδευση, ἡ πλαστογραφία ξεβράστηκε στήν ἐπιφάνεια καί ὁ δράστης αὐτοπαγιδεύτηκε. Ὁ ἕνας μετὰ τόν ἄλλο, οἱ Συνοδικοί Μητροπολίτες πληροφόρηθηκαν τήν ἄνομη πράξη καί ἔψαυσαν τά νιοκουμένα. Καί, ὅπως ἦταν φυσικό, ξεσηκώθηκαν. Διαμαρτυρήθηκαν. Καί στιγμάτισαν τήν παράτολμη πλαστογράφηση τῶν ἐπίσημων Πρακτικῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Καί ἀπό κοντά, Μητροπολίτες, πού δέν μετέχουν στή σημερινή σύνθεση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, μόλις ἐνημερώθηκαν, πώς, μέ παραποίηση τῶν Πρακτικῶν καί μέ πλαστά ἔγγραφα πρὸς τό Ὑπουργεῖο, πέρασε ἡ πλούσια ἐνορία στή δικαιοδοσία Χριστόδουλου, ξέσπασαν σέ ἐνστάσεις καί σέ δημόσιο ἔλεγχο τῆς ἀνήκουστης πρακτικῆς τῆς πλαστογραφίας.

Ὁ σάλος, πού προκλήθηκε πῆρε τή διάσταση σαρωτικῆς θύελλας. Οἱ ἐπισκοπικές διαμαρτυρίες πέρασαν στόν καθημερινό Τύπο καί ἔγιναν ἀνάγνωσμα τῆς λαϊκῆς μάζας. Ἡ κριτική ἀπλώθηκε στούς χώρους τῶν κοινωνικῶν ἀναστροφῶν. Ἡ ἀπαξίωση τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ προσώπου, πού σοφίζεται καί μετέρχεται πρακτικές ἀπαράδκες, γιά νά ἐξασφαλίσει πρόσκαιρα καί ἀβέβαια ὀφέλη, ἀντικατέστησε τό κλίμα ἀποδοχῆς, πού εἶχε ἐπιβληθεῖ μέ τή σπάταλη χρήση τῆς κάμερας.

Φίλοι καί ἐχθροί τῆς Ἐκκλησίας, χτεσिनοί θαυμαστές τῆς πληθωρικῆς προσωπικότητας τοῦ Χριστόδουλου καί ἐπικριτές τοῦ ἡγεμονισμοῦ του, τῆς χλιδῆς του καί τῆς ὑποπτης αὐλῆς του, ἐπικέντρωσαν τήν κριτική τους στήν ἀρχιεπισκοπική πλαστογραφία καί καυτηρίασαν τήν ἀναξιοπρέπεια, πού ἐμφανίστηκε θρονιασμένη στόν ἄβατο χώρο τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου.

Ὁ Χριστόδουλος ἀντέδρασε στό κύμα τῶν ἐπικρίσεων μέ ἄτακτα ξεσπάσματα καί μέ ἐπιθέσεις ὀργῆς. Νόμισε, πώς, ἀνεβάζοντας τοὺς τόνους, θά ἀνάγκαζε τοὺς ὑπεύθυνους Μητροπολίτες νά μαζευτοῦν καί νά συσταλοῦν, ὅπως συστέλλονται οἱ ἔνοχοι μαθητές μπροστά στό θυμωμένο δάσκαλο.

Ἀντιγράφουμε ἀπό μιά φιλική πρὸς τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο ἐφημερίδα, τή «Χώρα» τῆς 21ης Φεβρουαρίου 2002 ἓνα σχετικό ρεπορτάζ. Εἶναι συνταγμένο μέ πρόθεση νά καλύψει τίς ἀρχιεπισκοπικές εὐθύνες καί ἐμπλουτισμένο μέ ἀποσπάσματα ἐπιστολῆς, πού ὁ προκαθήμενος τήν ἀπνύθυνε στούς 80 Ἱεράρχες, μέλη τῆς

Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος:

«Μέ τετρασέλιδη ἐπιστολή πρὸς ὄλους τοὺς μητροπολίτες ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παρέχει τίς ἀπαραίτητες ἐκεῖνες διευκρινίσεις περὶ τοῦ ζητήματος, ἐνῶ ἐκφράζει καὶ τὴν ἀπορία του γιὰ τὸ "πῶς ἅγιοι ἀδελφοί συμποιμένες τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ τοῦ Θεοῦ... ἐξετόξευσαν μετὰ τοιαύτης εὐκολίας ἀνυποστάτους κατηγορίας δυναμένας ὅπως χαρακτηρισθῶσι ἄδικοι ἕως καὶ συκοφαντικά, ἐπιχειροῦντες ἵνα κλονίσωσιν τὴν ἐδραίαν ἐμπιστοσύνην τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ". Ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀπαντητικῆς ἐπιστολῆς διαπιστώνεται ἡ ἐνόχληση τοῦ Προκαθημένου γιὰ τίς ἀνίερες ἐπιθέσεις πού δέχθηκε. Παρουσιάζονται μάλιστα γιὰ πρώτη φορά δημοσίως τὰ ντοκουμέντα ἐκεῖνα πού δεικνύουν πῶς ἀκριβῶς ἔχει τὸ ὅλο ζήτημα. Ὅπως χαρακτηριστικά ἀναφέρεται στὴν ἐπιστολή, ἡ σχετικὴ ἀπόφαση γιὰ τὴν ὡς ἄνω ἐπανυπαγωγή ἐλήφθη ἀπὸ τὴ Διαρκὴ Ἱερὰ Σύνοδο κατὰ τὴ συνεδρίαση τῆς 8ης Ἰουνίου 2001 καὶ στηρίχθηκε σέ γνωμάτευση τοῦ εἰδικοῦ ἐπιστημονικοῦ συμβούλου τῆς Συνόδου Ἀν. Μαρίνου. Ἐπισημαίνεται ἀκόμη ὅτι ἡ δυνατότητα τῆς ΔΙΣ γιὰ τὴ λήψη τῆς ἀπόφασης τέτοιας φύσης ἐπιβεβαιώνεται καὶ ἀπὸ τὴν *ad hoc* ὑπ' ἀριθ. 3060/2001 ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ὡς ἐκ τούτου τονίζεται ὅτι τὸ ὅλο ζήτημα εἶχε ρυθμιστεῖ μέ τὴν ὡς ἄνω ἀπόφαση τῆς ΔΙΣ καὶ καμιὰ ἀπολύτως ἀνάγκη ὑπῆρχε νὰ ἐπιληφθεῖ αὐτοῦ καὶ ἡ Ἱεραρχία. Διευκρινίζεται ἐπιπλέον ὅτι τὸ θέμα ἀνακοινώθηκε στὴ ροή τοῦ λόγου κατὰ

τὴν εἰσήγηση τοῦ μητροπολίτη Κερκύρας γιὰ τὴ διχοτόμηση τῆς Μητρόπολης Ν. Σμύρνης κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συνεδρίασης τῆς Ἱεραρχίας τῆς 12ης Ὀκτωβρίου. Ὁ εἰσηγητὴς σημείωσε ρητὰ ὅτι ἡ Ἑνορία τοῦ Ἁγίου Σώστη ἐπανυπάγεται στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν. Τό ὅτι στό ἀρχικὸ κείμενο τῆς εἰσήγησης δέν περιλαμβάνεται ἡ ἐπίμαχη φράση δέν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ φράση δέν ὑπῆρχε στό κείμενο πού ἀνέγνωσε ὁ εἰσηγητής. Ἀλλῶστε εἶναι σύνηθες τὸ φαινόμενο σέ εἰσηγητὲς νὰ προσθέτουν ἢ νὰ ἀφαιροῦν τὴν τελευταία στιγμή στοιχεῖα καὶ φράσεις ὁλόκληρες. Βάσει τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ἐστάλησαν, ὅπως σημειώνεται, τὰ συνοδικὰ ἔγγραφα πρὸς τὸ ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὀρθοσκευμάτων γιὰ τίς περαιτέρω δικές του ἐνέργειες.

Στὴν ἐπιστολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὑπογραμμίζεται ἀκόμη ὅτι κανεὶς ἐκ τῶν Ἱεραρχῶν δέν ἔχει τὸ δικαίωμα τὴ στιγμή πού ὑπάρχουν καὶ λειτουργοὺν ὅλες οἱ ἀσφαλιστικές δικλίδες νὰ ἐπιλέγει τὸν ὀλισθηρὸ δρόμο. "Διὰ πάντα ταῦτα αἰσθανόμεθα βαθύτατον ἄλλος καὶ παραπικρασμὸν ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν, κυρίως κατ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπέλεξαν τὸν ὀλισθηρὸν τοῦτον δρόμον διὰ νὰ κοινοποιήσουν τὰς ἀμβολίας καὶ τὰς ἀπορίας τῶν δι' ἐξωσυνοδικῶν ἀτραπῶν... Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν δικαιούται ἵνα διαψεύσῃ τὰς προσδοκίας τῶν πιστῶν. Ὁ εὐσεβὴς λαὸς σκανδαλίζεται καὶ θλίβεται βαθέως ἀλλ' ἐν ταυτῷ παρατηρεῖ, ἀκούει, κρίνει, ἀντιλαμβάνεται τὰς σκοτίας καὶ ἀνομολογήτους προθέσεις ἐνίων καὶ κατατάσσει ἀξιολογικῶς ἕνα ἕκαστον

ἐξ ἡμῶν ἐν τῇ συνειδήσει αὐτοῦ», καταλήγει τό κείμενο τῆς ἐπιστολῆς».

Τό δημοσίευμα αὐτό, διανθισμένο μέ ἀποσπάσματα τῆς ἐπιστολῆς Χριστόδουλου, μεταφέρει τό κλίμα τῆς ἔπαρσης καί τῆς τραχύτητας, στό ὁποῖο κινεῖται ὁ προκαθήμενος. Θορυβημένος ἀπό τήν ἀποκάλυψη τῆς πλαστογραφίας του καί ἀπό τήν ἀντίσταση (χρεωστική ἄλλωστε) τῶν Συνοδικῶν παραγόντων, πίστεψε, πώς ἅμα ἀνεβάσει τούς τόνους καί ἅμα τούς ἀντιμετωπίσει ἀπό θέση ὑπεροχῆς, θά ἀναγκαστοῦν ὅλοι νά ἀναδιπλωθοῦν καί νά σταματήσουν τή δημόσια ἀντίδραση.

Ὅμως, ἡ σκληρή αὐτή στάση ὑπῆρξε τό δεύτερο μεγάλο καί κραυγαλέο ὀλίσθημά του. Γιατί, ἀντί γιά τή συρρίκνωση καί τήν ἀποδυνάμωση τοῦ Μητροπολιτικοῦ συνασπισμοῦ, πού τόν θεώρησε ἀντιδραστικό καί ἀντιδεντολογικά ἐπιθετικό, προκάλεσε τήν εὐρύτερη συσπείρωση τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων καί τήν ἀντεπίθεση. Οἱ ἀποκαλύψεις ἔγιναν χιονοστιβάδα. Καί οἱ διαμαρτυρίες ἄρχισαν νά ἀκούγονται μέ τή συχνότητα καί τήν ἔνταση ὁμοβροντίας. Μητροπολίτες, πού ἴσαμε κείνη τή στιγμή εἶχαν μείνει στή σκιά τῆς διακριτικῆς σιωπῆς, εἰσέφεραν καινούργια ἀποδεικτικά στοιχεῖα καί κάκισαν τίς σκοτεινές του ἐνέργειες καί πρό παντός τήν ἀνέντιμη πράξη τῆς πλαστογραφίας.

Μέ συγκεντρωμένο πιά ὁλόκληρο τό ὕλικό, μπορούμε νά κρίνουμε στό σύνολό του τό ἀνατριχιαστικό ἔγκλημα τοῦ προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας, πού ἔμπασε στόν ἱερότατο θεσμό, στή

Συνοδική Ἀγιοπνευματική Σύναξη, πρακτικές, τίς ὁποῖες δέν τολμοῦν νά μεταχειριστοῦν ἀκόμα καί τά ἀλλοτριωμένα ἠθικά ξεφτίσματα.

1. Σημειώνουμε τήν πρώτη καί ἀκραία παράτολμη ἐπιχειρηματολογία, μέ τήν ὁποία προσπάθησε ὁ κ. Χριστόδουλος νά ρίξει λάσπη σέ κείνους, πού ἀποκάλυψαν τήν πλαστογραφία του: «Πῶς ἅγιοι ἀδελφοί συμποιμένες τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ τοῦ Θεοῦ... ἐξετόξευσαν μετὰ τοιαύτης εὐκολίας ἀνυποστάτους κατηγορίας δυναμένας ὅπως χαρακτηρισθῶσι ἄδικοι ἕως καί συκοφαντικά, ἐπιχειροῦντες ἵνα κλονίσωσιν τήν ἐδραίαν ἐμπιστοσύνην τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ».

Γιά ὄνομα τοῦ Θεοῦ: Χειροπιαστή ἡ πλαστογραφία. Σειρά τά ἀποδεικτικά στοιχεῖα. Καί ὁ κ. Χριστόδουλος μιλάει γιά «ἀνυπόστατες κατηγορίες» ἀπό τήν πτέρυγα τῶν ἀντιπολιτευομένων Μητροπολιτῶν, πού μποροῦν νά χαρακτηριστοῦν συκοφαντίες!!! Τήν ὥρα, πού ἔγραφε αὐτή τή φράση, δέ φοβήθηκε, πώς διαπράττει ἕνα καινούργιο, πολυλαπλό ἔγκλημα; Πῶς ἐπιχειρεῖ νά συγκαλύψει τήν ἐνοχή του μέ ἕνα κραυγαλέο ψέμα; Πῶς συκοφάντες δέν εἶναι οἱ συμποιμένες του, πού καταγγέλλουν τήν ἀνέντιμη πράξη του, ἀλλά αὐτός, πού προσπαθεῖ νά μειώσει καί νά σπιλώσει τούς συνιεράρχες του; Πῶς τό σκανδαλισμό τοῦ λαοῦ δέν τόν προκάλεσαν ἐκεῖνοι, πού ἀποσφράγισαν τό βόθρο, ἀλλά ἐκεῖνος, πού τόν γέμισε μέ τίς ἀνομίες του;

2. Ὑποστήριξε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὅτι τό θέμα τῆς λαφυραγωγίας τῆς ἐνορίας τοῦ ἁγίου Σώστη τό ἔλυσε ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος. Ὅτι, σύμφω-

να μέ τόν Καταστατικό Χάρτη, κατά τό διάστημα, πού δέ λειτουργεῖ ἡ Ἱεραρχία, ὅλες οἱ ἀρμοδιότητες ἐκτός ἀπό ἐκεῖνες, πού ἀναφέρονται ρητά, τίς ἀσκεῖ ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος. Καί, κατά συνέπεια, ἡ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι ἰσχυρή καί τελεσίδικη. Καί, μόνο κατά φιλόφρονα παραχώρηση τό θέμα παρουσιάστηκε μέ τήν εἰσήγηση τοῦ Κερκύρας στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας.

Ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι ὅλα τά θέματα, ἐκτός τῶν τριῶν-τεσσάρων, πού ἀναφέρονται ρητά, μπορεῖ νά τά ἀντιμετωπίζει καί νά τά ρυθμίζει ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος, ἀποτελεῖ νάρκη στή θεμέλια τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ. Μέ τό σκεπτικό αὐτό, ἀκινητοποιεῖται καί ἀχρηστεύεται τό κυρίαρχο Σῶμα, πού εἶναι ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας. Ὅλα τά σοβαρά θέματα, μπορεῖ νά τά περνάει ὁ πρόεδρος Ἀρχιεπίσκοπος ἀπό τή μικρή Σύνοδο. Καί τά πιά δύσκολα, σέ συνοδική περίοδο, πού παρεδρεύουν οἱ φίλοι του ἢ οἱ κομπάρσοι του. Καί γιά τή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, πού σηκώνει ὅλο τό βάρος τῆς εὐθύνης γιά τή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, δέ θά ἀπομένουν, παρά μόνο οἱ παρωνυχίδες. Ὡς ἀντίπαλο τοῦ «νίκας τοῖς βασιλεῦσι» ἢ «νίκας τοῖς εὐσεβεῖσι». Καί «περί τῶν ὄρων ἀπονομῆς ὁφικίων εἰς κληρικούς καί τῆς ἀπονομῆς τιμητικῶν διακρίσεων ὑπό τῆς Ἐκκλησίας».

Ἡ Ἱεραρχία, δηλαδή, θά ἀσχολεῖται μέ τό κύμινο καί τό ἡδύοσμο καί τά σοβαρά θέματα θά περνοῦν ἀπό ἄλλη πόρτα. Καθώς, μάλιστα, ὑπάρχει καί ἡ ἄλλη διάταξη τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Συνόδου, πού λέει, ὅτι κατά τήν περίοδο, πού δέ λειτουργεῖ καί ἡ μικρή

Σύνοδος, τίς ἀρμοδιότητες τίς ἀσκεῖ καί ἐξουσιοδότηση-ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἡ ἐξουσία περνάει ἀπό τό μεγάλο Συνοδικό Σῶμα στό μικρό καί ἀπό τό μικρό στόν κ. Χριστόδουλο.

Μονοκρατορία ἢ, μᾶλλον, δικτατορία. Τραγέλαφος καί κατεξευτελισμός τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ καί τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος.

3. Τόλμησε νά ἰσχυριστεῖ ὁ κ. Χριστόδουλος, ὅτι τό θέμα τοῦ ἁγίου Σώστη ἐμφανίστηκε καί ἀπό τό ἐπίσημο βῆμα τῆς Ἱεραρχίας κατά τή 12^η Ὀκτωβρίου 2001.

Ἀντιμετωπίζοντας, μάλιστα, μέ ἐπαρση τήν ἔνσταση τῶν Μητροπολιτῶν, πού εἶπαν ὅτι δέ συζητήθηκε τό θέμα στήν Ἱεραρχία καί δημοσιοποίησαν τήν ἐκπληξή τους γιά τήν προώθηση τῆς «δῆθεν» ἀπόφασης στοῦ Ὑπουργεῖο, ἔριξε τό βέλος τῆς μομφῆς του στόν ἕνα ἐπικριτή του, κατηγορώντας τον, ὅτι ἀπουσίαζε ἀπό τή συνεδρίαση καί δέν ἄκουσε τή διεξοδική συζήτηση. Καί ἐπέτρεψε στόν παρακοιμώμενο ἐπικοινωνιολόγο του νά κατηγορήσει τόν ἄλλο, ὅτι εἶχε βγεῖ ἔξω ἀπό τήν αἴθουσα γιά νά καπνίσει τό τσιγάρο του.

Ὅμως, τά κείμενα τόν διαψεύδουν. Καί ταπεινώνουν τήν ἐπαρσή του. Ἡ εἰσήγηση, πού διάβασε ὁ Κερκύρας Τιμόθεος, μοιράστηκε στους Συνοδικούς Συνέδρους. Καί δέ γράφει τίποτε, οὔτε μία λέξη, γιά τήν τύχη τῆς ἐνορίας τοῦ ἁγίου Σώστη. Οὔτε κἂν ἀφήνει ἕνα ὑπαινιγμό, ὅτι πρόκειται νά μετακομίσει στήν Ἀρχιεπισκοπή καί νά καρπωθεῖ ὁ Χριστόδουλος τά εἰσοδήματά της.

4. Ὅταν ἔπесαν οἱ ὁμοβροντίες τῶν ἀνακοινώσεων τῶν Μητροπολιτῶν, οἱ

ὁποῖες παρέπεμπαν στή φωτοτυπημένη εἰσήγηση τοῦ Κερκύρας, πού ὅλοι τους τήν εἶχαν σιά χέρια τους, ὁ Χριστόδουλος καί οἱ παρατρεχάμενοι τῆς κλίκας του ἐπινόησαν ἄλλο ἐντυπωσιακό(!) ἐπιχείρημα. Εἶπαν, ὅτι, μπορεῖ στήν εἰσήγηση νά μὴν ἔχει γραφεῖ τό θέμα τοῦ ἁγίου Σώστη, ἀλλά, ὅπως συμβαίνει πολλές φορές, ἡ προσθήκη ἔγινε κατὰ τήν ἐκφώνηση τῆς εἰσήγησης. «Τό ὅτι δέν ὑπῆρχε τό θέμα τοῦ Ἁγίου Σώστη σιό κείμενο πού μοιράστηκε στούς μητροπολίτες, κατὰ τό Γραφεῖο Τύπου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς δέν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ συγκεκριμένη φράση δέν ὑπῆρχε σιό κείμενο πού ἀνέγνωσε ὁ σεβ. Κερκύρας στήν ΙΣΙ». («Ἐλεύθερος Τύπος» 14-2-2002).

Ὁ Κερκύρας, μάλιστα (ὁ Θεός νά τόν συγχωρέσει) βιάστηκε νά κατακεραυνώσει τόν συνεπίσκοπό του, πού κατάγγειλε τήν πλαστογραφία. Μὲ δήλωσή του ὑποστήριξε, ὅτι «σιό ὀριστικό καί τελικό κείμενο, πού κατέθεσε στήν Ἀρχιεπισκοπὴ, ὑπάρχει ἡ πρότασή του γιὰ τόν ἅγιο Σώστη καί χαρακτήρισε "ψεῦδος ἀσύστολο" τό ὑποστηριζόμενο ἀπ' αὐτόν, ὅτι, μετὰ ἀπό συζήτηση μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπο "λάθρα τῶν συνέδρων τῆς ΔΙΣ", ἰσχυρίστηκε ὅτι ἦταν καταχωρημένη ἡ πρότασή του γιὰ τόν Ἁγιο Σώστη».

Ἀλλά, ἀποτελεῖ νόμο καθολικό, πού κανένας δέν μπορεῖ νά τόν ὑποτιμήσει. Ἐκεῖνος ἢ ἐκεῖνοι, πού κάνουν ἀπάτες, πρέπει νά ἔχουν ἰσχυρή μνήμη, γιὰ νά εἶναι σέ θέση νά θυμούνται τίς προηγούμενες σκοτεινές μεθοδεύσεις τους καί νά προλαμβάνουν τή γελοιοποίησή τους. Στή συγκεκριμένη περίπτωση, τό ἐπιχείρημα ἀποδείχτηκε, πῶς ἀποτελοῦσε παράγωγο ἀπάτης

καί ἡ γελοιοποίηση, τρανταχτή, ξεχύθηκε ἀπό τὰ παράθυρα τῆς ἐνημέρωσης. Οἱ δημοσιογράφοι, πού ξέρουν νά ψάχνουν καί τίς εἰδήσεις τῆς πρώτης προβολῆς καί τίς κινήσεις τῶν παρασκηνίων, πληροφόρησαν τόν ἐλληνικό λαό, ὅτι οἱ ὑπηρεσίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶχαν τήν ἔμπνευση (κατὰ πᾶσα πιθανότητα τήν ἄνωθεν ἐντολή) νά περάσουν στήν ἐπίσημη ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας ὁλόκληρη τήν εἰσήγηση τοῦ Κερκύρας. Ἔτσι, ὁ κάθε ἐπισκέπτης τοῦ Ἰντερνέτ εἶχε καί ἔχει τήν εὐχέρεια νά διαβάζει ὁλόκληρο τό κείμενο τῆς εἰσήγησης τοῦ Κερκύρας καί νά ἐλέγχει ἀπό πρῶτο χέρι τήν ἀλήθεια τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς κάθε ἀντιμαχόμενης πτέρυγας. Λοιπόν, σιό ἐπίσημα δημοσιοποιημένο αὐτό κείμενο δέν ὑπάρχει οὔτε μιά λέξη γιὰ τό θέμα τῆς ἐνορίας τοῦ ἁγίου Σώστη. Οὔτε μιά λέξη!!! Γεγονός, πού ἀποδεικνύει, ὅτι καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί ὁ τότε κομπάρσος του, ὁ Κερκύρας Τιμόθεος, ἔπαιξαν ἓνα ἄθλιο παιχνίδι ἐξαπάτησης ὁλόκληρης τῆς Ἱεραρχίας. Καί, τελικά, ἀγωνίστηκαν, ἀπεγνωσμένα καί δίχως ἐπιτυχία, νά καλύψουν τήν ἀπάτη μέ χοντροειδέστατα ψέματα.

5. Καί ἡ χαριστική βολή. Μετὰ ἀπό ὅλη αὐτή τήν ἀναμόχλευση τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς καθούζας, ὁ Μητροπολίτης Καλαβρύτων Ἀμβρόσιος, ἄλλοτε ἀγαπημένος ἀδελφός τοῦ Χριστόδουλου, μέ ἔγγραφό του, ζήτησε νά τοῦ παραχωρηθοῦν τὰ μαγνητοφωνημένα Πρακτικά τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, γιὰ νά ἐλέγξει ἀπό πρῶτο χέρι τήν ἀνπιστοικία τῶν συζητήσεων μέ τίς καταχωρήσεις σιά γραπτά Πρακτικά. Ἀλλά, πῶς νά τοῦ δοθοῦν οἱ μαγνη-

τοταινίες; Ἐάν τις ἔπαιρνε στά χέρια του καί δημοσίευε τά σχετικά ἀποσπάσματα, θά ἔπεφταν ὅλα τά καντήλια τῶν Ἐκκλησιῶν στό κεφάλι τοῦ προκαθήμενου. Θά βουίζε ἡ οἰκουμένη, πώς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀδίστακτος πλαστογράφος, πού δέ διστάζει νά παραποιεῖ καί νά πλαστογραφεῖ ἀκόμα καί τά ἐπίσημα Πρακτικά τοῦ ἀνώτατου Συνοδικοῦ Σώματος, γιά νά ὑλοποιεῖ τούς σχεδιασμούς τοῦ ἄκρατου ἡγεμονισμοῦ του καί τῆς ἀκόρεστης φιλοδοξίας του.

6. Μετά ἀπό τήν αἴτηση τοῦ Καλαβρύτων Ἀμβροσίου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναδιπλώθηκε. Κατάλαβε, πώς δέν ὑπάρχουν περιθώρια γιά παλικάρισμούς. Καί πώς τό παραμῦθι, ὅτι ἡ μετακίνηση τοῦ ἁγίου Σώστη ἔχει κλείσει στή συνέλευση τῆς 12ης Ὀκτωβρίου καί ἡ ἀπόφαση εἶναι ὀριστική, δέν μπορεῖ νά κάμψει τήν ἀντίσταση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀντιπολίτευσης. Δέ βρῆκε, ὅμως, καί τό θάρρος, νά δηλώσει ἀνοιχτά μετάνοια, ὅπως τοῦ συνέστησαν οἱ συνιεράρχες του καί συνυπεύθυνοί του στήν πλοήγηση τῆς Ἐκκλησίας. Προσπάθησε, μέ πλάγιο τρόπο, νά προκαταλάβει καί νά ἀποδυναμώσει τό ἀντίπερα στρατόπεδο, δηλώνοντας, ὅτι θά ἐπαναφέρει τό θέμα, γιά τελική ἐπικύρωση, στήν ἐπόμενη Συνέλευση τῆς Ἱεραρχίας. Ὑπογραμμίζοντας, ἀναλθέςτατα, ὅτι ἡ πρώτη ἀπόφαση εἶναι τελεσίδικη καί ἰσχυρή, ὑποσχέθηκε, πώς θά ἐγγράψει καί πάλι στήν ἡμερήσια διάταξη τῆς Ἱεραρχίας τή μετακόμιση τῆς ἐνορίας τοῦ ἁγίου Σώστη ἀπό τήν Ἱερά Μητροπολὶ Νέας Σμύρνης στήν Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, γιά ἐπικύρωση.

Στὴν ἐφημερίδα «Ἀπογευματινὴ» τῆς 26ης Φεβρουαρίου 2002, διαβάσαμε: «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀποφάσισε νά εἰσηγηθεῖ στή Διαρκὴ Ἱερά Σύνοδο, κατὰ τίς συνεδρίες της, τὴν προσεχὴ ἐβδομάδα, τὴν ἐπανεισαγωγή τοῦ θέματος τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἀγίου Σώστη στήν ἡμερήσια Διάταξη τῶν Συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Αὐτό, σύμφωνα μέ ἀνακοίνωση τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν θά γίνεῖ "πρὸς ἐπαναβεβαίωση τῆς ληφθείσης ἐγκυρῆς καὶ κανονικῆς σχετικῆς ἀπόφασης". "Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τοῦ μακαριωτάτου ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὴν εὐαισθησία του στὴν εὐρυθυμὴ λειτουργία τοῦ συνοδικοῦ συστήματος διοίκησης τῆς Ἐκκλησίας, τὸν ἀπόλυτο σεβασμὸ τοῦ πρὸς τὰ μέλη τῶν Συνοδικῶν Ὀργάνων καὶ τὴ συναίσθηση εὐθύνης ἡ ὁποία τὸν διακατέχει ἔναντι τοῦ πιστοῦ λαοῦ" καταλήγει ἡ ἀνακοίνωση».

Τό ὅτι ἡ ἀνακοίνωση αὐτὴ ἀποτελεῖ μπλόφα, τό καταλαβαίνει ὁ καθένας. Ἐάν ἡ πρώτη ἀπόφαση (ἡ ἀνύπαρκτη) ἦταν «ἐγκυρὴ καὶ κανονικὴ», δέν ὑπῆρχε κανένας λόγος νά «ἐπαναβεβαιωθεῖ» ἡ ἐγκυρότητά της καί ἡ κανονικότητά της. Ὀριστικὴ ἀπόφαση ἑνὸς διοικητικοῦ Σώματος εἶναι ἀδιανόητο νά ξαναμπαίνει στήν ἡμερήσια Διάταξη γιά «ἐπαναβεβαίωση». Ἀπὸ τὴ στιγμή, πού ξαναεισάγεται, ὁμολογεῖται, ἔστω καὶ συνεσκιασμένα, ὅτι κάτι δέν πῆγε καλὰ κατὰ τὴν προϋούμενη Συνέλευση.

Ἀτυχέστατη καί ἡ δῆλωση, ὅτι ἡ ἐπαναφορά τοῦ θέματος στή Συνέλευση τῆς Ἱεραρχίας «ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὴν εὐαισθησία» τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

"ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΣΗΜΕΡΟΝ..."

ὄν τελευταῖο καιρὸ παρουσιά-
ζονται ἀπὸ τὰ Μ.Μ.Ε. ἀνησυχη-
τικά καὶ ἀπογοητευτικά φαινόμε-
να πού ἐκτυλίσσονται στὸν ἐκ-
κλησιαστικό μας χώρο.

Παραθέτουμε, ἐντελῶς ἐνδει-
κτικά καὶ ἐπιλεκτικά, αὐτοῦσια ἀποσπά-
σματα ἀπὸ σχετικά δημοσιεύματα, ὅπως
ἔχουν καταχωρισθεῖ στὸν ἀθηναϊκὸ τύ-
πο, χωρὶς νὰ προσθέσουμε τίς δικές μας
κρίσεις καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς οὐσίας
τῶν ὧσων καταγράφονται.

1. Ο Μνητροπολίτης Ζακύνθου, κατὰ
τὴ συνεδρίαση τῆς Ἱεραρχίας τῆς
12//1/2001, ἀπευθυνόμενος στὸν Ἀρ-
χιεπίσκοπο προέβη στὴν ἐξῆς βαρύτατη
καταγγελία: «*Μακαριώτατε, προτείνω νὰ
ἀλλάξει ὁ τρόπος ψηφοφορίας, προκει-
μένου νὰ ἀποφύγουμε πλαστογραφίες(!)*

«*στὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ συνο-
δικοῦ συστήματος.*» Ἄν ὁ κ. Χριστό-
δουλος διατηροῦσε ἀναπαλλοτρίωτο
τό σεβασμὸ πρὸς τὰ μέλη τῶν Συνοδι-
κῶν Ὁργάνων καὶ ἀκέραιη τὴν εὐαι-
σθησία τοῦ χρέους του πρὸς τὸ Συνοδι-
κὸ θεσμό, δέ θὰ μεθόδευε μήτε τίς
πλαστογραφίες μήτε τὸν ἐκφοβισμό
τῶν Μνητροπολιτῶν, πού τόλμησαν νὰ
ἀποκαλύψουν τίς ἀπάτες του.

Αὐτά εἶναι τὰ περιστατικά, ὅπως
ἐκτυλίχθηκαν. Αὐτά εἶναι τὰ πειστήρια
τῆς ἐνοχῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρι-

πὸς ἔγιναν στὸ παρελθόν... Στὴ μετα-
κίνηση τοῦ πρώην Μνητροπολίτου Ζα-
κύνθου στὴ Μνητρόπολη Ἀττικῆς βρέθη-
καν ἑξὶ ψηφοδέλτια μὲ τὸν ἴδιο γραφι-
κὸ χαρακτήρα...» (ΕΘΝΟΣ 13/1/2001).

2. Ὁ Μνητροπολίτης Γουμενίσσης, μὲ
ἀφορμὴ τὸ περίφημο πλέον θέμα τῆς
ἐπανυπαγωγῆς τῆς ἐνορίας τοῦ ἁγίου
Σώστη στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν,
καθ' ὃν χρόνον τελοῦσε ὑπὸ τὴν τοποτη-
ρητεία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, γράφει σὲ
ἐπιστολὴ του, τὴν ὁποία ἀπευθύνει σὲ
ὅλους τοὺς Μνητροπολίτες: «*...Ἐπρόκειτο
γιὰ μία νομικῆς συλλήψεως στρατηγικὴ
ὕφαρπαγῆς τῆς Συνοδικῆς ἐγκρίσεως...*».
Στὴ συνέχεια κατηγορεῖ ἐμμέσως τὸν
τότε Μνητροπολίτη Κερκύρας Τιμόθεο
(εἰσηγητὴ, πού πέθανε πρόσφατα) ὅτι
«*...ἀντιμετώπισε τὴν Ἐκκλησίαν ὡς σω-*

στόδουλου. Αὐτὸ εἶναι τὸ χρονικὸ τῆς
ντροπῆς, πού ἐκθέτει τὴν ἑλληνικὴ
Ἐκκλησίαν στὸ πανελλήνιο καὶ στὴν
οἰκουμένη. Καὶ τὸ χρονικὸ αὐτό, ἔτσι,
ὅπως χαρακτικε, δέν μπορεῖ νὰ σθη-
στεῖ. Θὰ ἀποτελέσει μελανὸ σημάδι
στὴν ἱστορικὴ βίβλο τῆς Ἐκκλησίας
μας καὶ ψεγάδι ἀθεράπευτο στὴν ὕστε-
ροφημία τοῦ σημερινοῦ ἐκκλησιαστι-
κοῦ δικτάτορα.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ματεῖο καὶ τόνισε μὲ νόημα ὅτι τέτοιοι πλαγιασμοὶ μεθοδεύσεων ὄχι μόνο προσβάλλουν τὴν ἱερὴ ταυτότητά της, ἀλλὰ καὶ ἐκτρέπουν τὸ ἥθος τῶν λειτουργῶν της...» (ΑΔΕΣ. ΤΥΠΟΣ).

3. Με ἰδιαίτερη σφοδρότητα ἀντίδρασε γιὰ τὸ ἴδιο θέμα καὶ ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ δήλωσε τὰ ἀκόλουθα: «Ὅταν ἔμαθα ὅτι προωθεῖται γιὰ νὰ ἀποσπασθεῖ ἡ ἐνορία τοῦ Ἁγίου Σώστη στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ, ἐθλίβην βαθύτατα. Δὲν ἔγινε ἀπολύτως τίποτε στὴν Ἱεραρχία. Καὶ ἂν εἶναι γραμμένο στὰ πρακτικά, εἶναι πλαστογραφία φοβερότατη(!). Μὲ θλίβει βαθύτατα, διότι αὐτό, ἂν εἶναι πραγματικότης, εἶναι νέο ὀλίσθημα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου φοβερὸ καὶ ἡ καρδιά μου πονάει. Δὲν θὰ ἤθελα νέα σφάλματα». (ΟΡΘΟΔ. ΤΥΠΟΣ 15/2/2002).

4. Στὸ ἴδιο δημοσίευμα τῆς αὐτῆς ἐφημερίδας ὉΡΘΟΔ. ΤΥΠΟΣ καταγράφεται, κατὰ λέξη, καὶ τοῦτο: «...Ἐξ-ἀλλου ὁ Μητροπολίτης Γουμενίσσης κατηγόρησε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο ὡς ἐξάπατηση ὄχι μόνο τῆς Ἱεραρχίας ἀλλὰ καὶ τῆς Πολιτείας», ὑποστηρίζων ὅτι δὲν ὑπῆρχε σχετικὴ πρότασις εἰς τὴν εἰσήγησιν τοῦ Κερκύρας..., ἐνῶ σὲ συναφὲς δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδας ἘΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ τῆς 11/2/2002 ἀναγράφεται ὅτι: «Ὁ Μητροπολίτης Γουμενίσσης μὲ καταγγελία στὴν Ἱερὰ Σύνοδο κατήχησε ὡς «πλαστογράφος!» τὸν Ἀρχιεπίσκοπο, πὺ μὲ ὡς «παρασυνοδικὲς ἐνέργειες» ἐνέταξε τὴν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Σώστη στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν χωρὶς τὴν συγκατάθεση τῆς Ἱεραρχίας».

5. Σε φύλλο τῆς ἐφημερίδας ἘΛΕΥΘ. ΤΥΠΟΣ, πὺ πρόσκειται φιλικὰ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καὶ τὸ περιβάλλον του, καταχωρίζονται, κατὰ λέξη, καὶ τοῦ-

τα τὰ παράδοξα: «...Στὶς ἐπιστολὰς τῶν Σεβ. Ἰωαννίνων καὶ Γουμενίσσης πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο ὁ Τιμόθεος (Μητρ. Κερκύρας) κατηγορεῖται ὅτι ψεύδεται(!) ὑποστηρίζοντας ὅτι εἰσηγήθηκε γιὰ τὸν Ἁγιο Σώστη στὴν Ἱεραρχία τοῦ περασμένου Ὀκτωβρίου... Ὁ Κερκύρας ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Σεβ. Ἰωαννίνων τονίζει ὅτι στὸ ὀριστικὸ καὶ τελικὸ κείμενο πὺ κατέθεσε στὴν Ἀρχιεπισκοπή, ὑπάρχει ἡ πρότασί του γιὰ τὸν Ἁγιο Σώστη καὶ χαρακτηρίζει ὡς «ψεῦδος ἀσύστολο!» τὸ ὑποστηριζόμενο ἀπ' αὐτὸν ὅτι, μετὰ ἀπὸ συζήτηση μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο ὡς ἄθροισμα τῶν συνέδρων τῆς ΔΙΣ, ἰσχυρίσθηκε ὅτι ἦταν καταχωρημένη ἡ πρότασί του γιὰ τὸν Ἁγιο Σώστη...».

6. Γιὰ τὸ ἴδιο θέμα, τὸ ὁποῖο ἐπὶ σειρά ἡμερῶν ἀποτελέσει καθημερινὸ θλιβερὸ ἀνάγνωσμα, ὁ μὲν Μητροπολίτης Ἰωαννίνων μὲ δήλωσή του κάλεσε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο «νὰ ζητήσει συγγνώμην ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία!», γιὰ ὅσα ἀνορθόδοξα ἔλαβαν χώρα (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 19/2/2002), ὁ δὲ Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως σὲ ἀνακοινώσεις του ὡς ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς Συνόδου δήλωσε ὅτι: «Ἐγὼ προσωπικὰ δὲν ἄκουσα νὰ γίνεται συζήτηση στὴν Ἱεραρχία γιὰ τὴν ἐπανυπαγωγή τοῦ Ἁγίου Σώστη στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν» (Τ.Β. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ 5/3/2002).

7. Τέλος ὁ Μητροπολίτης Καλαβρυτινῶν σὲ πολυσέλιδη ἐπιστολή του στὸν Ἀρχιεπίσκοπο ἐπιτίθεται ἐναντίον γνωστοῦ ἐπικοινωνιολόγου καὶ τονίζει: «Ὁ ὕβριστὴς τοῦ πνευματικοῦ σας πατρός, τοῦ Σεβ. Πειραιῶς, καθίσταται αὐτομάτως καὶ ὕβριστὴς πλειάδος ὅλης ἄλλων Ἀρχιερέων. Παρὰ ταῦτα παραμένει ἀνενό-

χλπιος εἰς τὴν θέσιν τοῦ συμβούλου σας εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπικοινωνίας. Μακαριώτατε, ἐὰν ἔχετε τέτοιους φίλους, δὲν χρειάζεσθε ἐχθρούς. Αὐτοί, μόνο αὐτοί, θά σᾶς καταποντίσουν...» (Ν. ΑΝΘΡΩΠΟΙ 1/3/2002)

Παραθέτουμε τὰ παραπάνω θλιβερά φαινόμενα χωρὶς κριτικές καὶ χωρὶς σχόλια. Ὑλλωστε αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ περιστάτικὰ εἶναι τόσο εὐγλωττα καὶ ὁμιλοῦν μόνα τους, χωρὶς νὰ χρειάζονται περαιτέρω διευκρινίσεις. Ὑμεῖς περιορίζομεθα σὲ μία καὶ μόνη διαπίστωση καὶ σὲ αὐτὴ ἐστιάζουμε τὸ σχολιασμό μας. Ὑλα ὅσα φέρονται, ὡς διαμεμφθέντα μεταξὺ τῶν Ὑεραρχῶν μας, εἴτε ἀνταποκρίνονται στὴν πραγματικότητα εἴτε ὄχι, σκανδαλίζουν σοβαρῶς τὸ ποίμνιο καὶ τραυματίζουν βαρύτητα τὸ κύρος τῆς Ὑεκκλησίας μας. Γιατί ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα αὐτὰ πληροφορεῖται ὁ πιστὸς λαὸς μας νὰ παρουσιάζονται Ὑρχιερεῖς ἀλληλοκατηγορούμενοι ὡς «πλαστογράφοι» καὶ «ψεῦστες», «ἐκτρεπόμενοι κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἥθος», μετερχόμενοι «παρασυνοδικὲς ἐνέργειες» καὶ διατηροῦντες «κακὰ περιβάλλοντα» (ΣΗΜ). Ὑλλες οἱ λέξεις μεταφέρονται αὐτούσιες ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν δηλώσεων). Καὶ διερωτᾶται εὐλόγως ὁ κάθε Ὑρθόδοξος χριστιανός, ἀν αὐτὴ τὴν εἰκόνα πρέπει νὰ ἐμφανίζουν οἱ εἰδικρινεῖς κήρυκες τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου καὶ οἱ γνήσιοι θεματοφύλακες τοῦ Ὑρθοδόξου φρονήματος. Καὶ ἐπιπλέον μένει μὲ τὴν ἀπογοήτευση καὶ τὴν ἀπορία, βλέποντας ὅλα αὐτὰ τὰ φαινόμενα νὰ παραμένουν ἀδιερευνήτα καὶ ἀνέλεγκτα, ἀνεξάρτητα ἀν γιὰ ὀρισμένα «τελεσιδίκως καλῶς γενόμενα» ἐπαναλαμβάνονται οἱ σχετικὲς διαδικασίες!

Μακαριώτατε,

Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἀφήσετε τὶς κάμερες τῶν τηλεοράσεων, νὰ ἀφήσετε τοὺς ἐλέγχους «πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας», νὰ ἀφήσετε τὰ ἀνέκδοτα καὶ τὶς ἱστοριοῦλες, νὰ ἀφήσετε τὰ ἄμφια τῶν ἱερέων καὶ τὰ θυμιατίσματα τῶν διακόνων, νὰ ἀφήσετε τὶς τελετὲς καὶ τὰ πανηγύρια καὶ τὰ ἄλλα κοσμικὰ παρόμοια καὶ νὰ κάνετε ἔργο οὐσιαστικό. Θὰ πρέπει καὶ σεῖς καὶ τὸ Σῶμα τῆς Ὑεραρχίας, νὰ προβληματισθεῖτε. Καὶ νὰ προβληματισθεῖτε σοβαρὰ καὶ ὑπεύθυνα, μὲ ὅσα τραγικὰ καὶ θλιβερά ἀπαράδεκτα ἐκτυλίσσονται στὸν ἐκκλησιαστικὸ χῶρο, σὲ χῶρο τῆς δικῆς σας ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας, γιὰ νὰ ἐκλείψει ἡ θλιβερὴ εἰκόνα τῆς Ὑεραρχίας, ὅπως ἡ εἰκόνα αὐτὴ ἱκνογραφεῖται μὲ τὰ πλέον ζωηρά, ἀλλὰ καὶ ἐξίσου μελανὰ, χρώματα ἀπὸ τὰ τελευταῖα πολλὰ δημοσιεύματα, μερικὰ τῶν ὁποίων μὲ πόνο πολλὸ μεταφέραμε, ἐντελῶς ἐνδεικτικὰ, ἀπὸ τὰ καθημερινὰ ἀναγνώσματα τῶν ἐφημερίδων.

Επιτέλους. Ὑο πιστὸς λαὸς μας δὲν ἀντέχει καὶ δὲν ἀνέχεται ἄλλο, βλέποντας νὰ τραυματίζεται ἀπὸ τὶς συμπεριφορὲς τῶν Ποιμένων του τὸ κύρος τῆς Ὑγίας μας Ὑεκκλησίας.

Σύν.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ὑκκλησιαστικῆς Ὑνημέρωσης.

Ὑδιοκτῆτης:

ὁ Μητροπολίτης

Ὑατικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Διεύθυνση:

19011 Αὐλῶν Ὑατικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ὑωαννίνων 6, Μοσχάτο.

Ἡ Ἐκκλησία καί οἱ Ἀνώνυμες Ἐταιρίες Της

Ἡ ἀπόφασή της ἡ ΔΙΣ ἀναψε τό πράσινο φῶς γιά νά ἰδρύσει ἡ Ἐκκλησία οἰκονομικές ἐπιχειρήσεις. Διαβάζουμε: «Μετά ἀπό δύο Ἀνώνυμες Ἐταιρίες γιά τήν ἐκμετάλλευση χώρων στάθμευσης αὐτοκινήτων καί τή διαχείριση τῶν χρημάτων ἀπό τό Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, οἱ ἱεράρχες ἐξετάζουν τή δημιουργία νέας Ἀνώνυμης Ἐταιρίας γιά τὰ ἐκκλησιαστικά μέσα ἐνημέρωσης, καθώς καί μιᾶς Ἐταιρίας Περιορισμένης Εὐθύνης, σέ συνεργασία μέ τήν Ἄλφα Τράπεζα Πίστεως, γιά τήν ἀσφάλιση ὅλης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκίνητης περιουσίας» (ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, 4-4-2002). Τά ρεπορτάζ συνοδεύονται κάποτε καί ἀπό σχόλια τοῦ τύπου: «Στήν προσπάθεια αὕτη (δημιουργίας οἰκονομικῶν ἐπιχειρήσεων) δέν λείπει καί ὁ ἀντίλογος, ὅπως τό ἐάν οἱ ἀνώνυμες ἐταιρίες συνάδουν μέ τούς σκοπούς τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί πιο πρακτικά ζητήματα, ὅπως τό ποιός θά ἔχει τόν ἔλεγχο τῶν ἐταιριῶν» (ESPRESSO 4-4-2002).

Ἡ ἀπόφαση τῆς ΔΙΣ ἔχει ἀνοίξει εὐρύ πεδίο συζητήσεων. Ὁ προβληματισμός πάντως εἶναι παλιός, θά λέγαμε, διαχρονικός, γιατί πάντοτε ἡ Ἐκκλησία εἶχε τήν ὑλική Της πλευρά. Μερικές θέσεις τοῦ διάσημου θεολόγου τῆς ρωσικῆς διασποράς στήν Ἀμερική, τοῦ μακαριστοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἀλεξάνδρου

Σμέμαν εἶναι ἐπίκαιρες. Μέ ἀφορμή κάποιες τάσεις, πού εἶχαν ἀναπτυχθεῖ στούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας του, καί ἤθελαν τό διαχωρισμό τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας σέ πνευματικό καί ὑλικό, ὅπου στό πρῶτο τήν εὐθύνη νά ἔχει ὁ κληρός, ἐνῶ στό δεύτερο ὁ λαός, ἔτσι ὥστε, ἐκτός τῶν ἄλλων, νά γίνεται καλύτερη διαχείριση τῶν οἰκονομικῶν Της, δημοσίευσε ὁ μακαριστός τό 1959 στό περιοδικό St. Vladimir's Seminary Quarterly, (Vol. 3, No. 4, σελ.36-41), ἕνα ἄρθρο μέ τίτλο The Church is Hierarchal (Ἡ Ἐκκλησία εἶναι Ἱεραρχική). Ἀπό τό ἄρθρο αὐτό παραθέτουμε κάποιες θέσεις σέ μετάφραση:

«Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὡς μόνο σκοπό τή σωτηρία καί τήν πνευματική οἰκοδομή τῶν μελῶν Της. Ἐπομένως ὅλες Της οἱ δραστηριότητες, ἀπό τήν πιο πνευματική ὡς τήν πιο πρακτική καί ὑλική, ἀπό τή φύση τους στοιχίζονται μέ αὐτόν τό στόχο καί τόν ὑπηρετοῦν. (Μιά δραστηριότητα), πού δέν θά σχετιζόταν κατά κάποιο τρόπο μέ τήν πνευματική ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας, θά ἦταν ipso facto ξένη πρὸς τήν Ἐκκλησία..., θά ἀναίρουσε αὐτόν τό λόγο τῆς ὑπάρξεώς Της. Ἄς πάρουμε γιά παράδειγμα τήν δραστηριότητα συλλογῆς χρημάτων καί τήν οἰκονομική πλευρά τοῦ προνοιακοῦ ἔργου τῆς ἐνορίας.... Καί μόνο τό γεγονός ὅτι τὰ χρήματα συλλέγονται ἀπό τήν

Ἐκκλησία καί γιά τήν Ἐκκλησία καθιστᾷ τήν ἐργασία αὐτή πνευματική, διότι αὐτά τά χρήματα θά πρέπει νά δαπανηθοῦν σύμφωνα μέ τίς πνευματικές ἀνάγκες τῆς Ἐκκλησίας.... Τό ὅτι προσφέρουμε (ὕλικά μέσα) στήν Ἐκκλησία... μᾶς καθιστᾷ συνεργούς τοῦ Χριστοῦ στό ἔργο τῆς σωτηρίας, πράκτορες τῶν σκοπῶν Του. Ἐπομένως ὁ ἱερέας, πού ἐξ ὀρισμοῦ ἐπιστατεῖ καί καθοδηγεῖ τή θρησκευτική ζωή τῆς ἐνορίας πρέπει ἀπαραίτητα νά ἐπικυρώνει κάθε ἀπόφαση πού ἀφορᾷ στή χρήση τῶν χρημάτων τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ φόβος ὅτι θά χρησιμοποιήσει τά δικά μας χρήματα γιά τό δικό του ὄφελος φανερώνει τήν ἠθική στάθμη τῆς Ὁρθοδοξίας σ' αὐτή τή χώρα καί εἶναι νά ντρέπεται κανεῖς. Ἐνα ἀπό τά δύο: ἢ ὁ ἱερέας συναισθάνεται ποιός πρέπει νά εἶναι καί, προετοιμασμένος κατάλληλα, τιμᾷ τήν ἀποστολή του, εἶναι εἰλικρινής, φωτισμένος καί ποιμαντικός, (σέ αὐτή τήν περίπτωση ὁ φόβος περιττεῖ καί πρέπει νά τοῦ ἔχουμε ἐμπιστοσύνη), ἢ εἶναι κακός ἱερέας, (πάντοτε ὑπάρχουν κακοὶ ἱερεῖς στήν Ἐκκλησία!), πού ἐκμεταλλεύεται τή θέση του γιά νά πλουτίζει κλέβοντας τά χρήματα τῆς ἐνορίας, εἶναι ὀκνηρός, ἀμαθής, ἐγωιστής, ὁπότε προδίδει τό λειτουργημά του. Σέ αὐτή τήν περίπτωση ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νά τόν ἀπολύσει καί νά τοῦ στερήσει τό λειτουργημα, τό ὁποῖο πρόδωσε καί παραχάραξε.... Δέν χωράει ἀμφιβολία ὅτι ἡ διοικητική ἐξουσία στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀνήκει στήν ἱεραρχία Της. Πρέπει νά γίνει κοινή ἐπιδίωξη καί κοινό καθήκον ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων, οἱ κληρικοί μας νά περνοῦν ἀπό κατάλληλη δοκιμασία καί πνευματική προετοιμασία, ὥστε μέ σοφία, ἐμπειρία καί πνευματική διορατικότητα, νά ἀσκοῦν

τήν ἐξουσία τους ὡς καλοὶ Ποιμένες».

Χαρακτηριστικό εἶναι καί τό σχόλιο τοῦ γερμανοῦ θεολόγου Joseph Holzner, μέλους μιᾶς Ἐκκλησίας μέ ἔντονη παράδοση ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος, τῆς Παπικῆς. Ἀναφερόμενος στόν τρόπο συλλογῆς χρημάτων (λογία), πού διενεργοῦσε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στίς Ἐκκλησίες, τίς ὁποῖες εἶχε ἰδρύσει, ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων καί στή διαχείρισή τους, ἔγραφε: «Ἄν στήν πορεία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας δειχνόταν αὐτή ἡ λεπτότης (τοῦ Παύλου), αὐτή ἡ συναίσθηση τῆς εὐθύνης ἀπέναντι τοῦ λαοῦ, πού παλεῦει σκληρά μέ τήν δυστυχία καί τίς ἀνάγκες τῆς ζωῆς, ἂν δειχνόταν περισσότερη προστασία στούς πιο φτωχοὺς, καί περισσότερη φροντίδα γιά τίς φτωχογειτονιές τῶν μεγαλουπόλεων, ἀντί νά ἐπιδιώκονται κοσμικές ἐμπορικές ἐπιχειρήσεις, τότε δέν θά φτάναμε στή χρεωκοπία τῆς ἐμπιστοσύνης. Ὅταν ὁ ἱερεὺς δέν συμπονεῖ τόν δυστυχισμένο λαό, ὅταν ἔχη μεγαλύτερες ἀπαιτήσεις γιά κατοικία καί γιά ζωή ἀπό τοὺς ἀνθρώπους τοῦ μέσου ὁρου στήν ἐνορία του, ὅταν τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ, τό μεγάλο αὐτό κεφάλαιο, δέν τό φυλάη σάν ἱερή παρακαταθήκη, τότε πρέπει νά ἔλθῃ ὁ Κύριος καί νά καθάρισῃ τό ἄλῳνι του ἀπό τό ἄχυρο» (Παῦλος, Ἐκδ. ΔΑΜΑΣΚΟΣ, 1961, σελ. 347).

Ἀλλά ἄς γυρίσουμε στά δικά μας. Πολλά ἀνακοινώθηκαν γιά τόν ἐπιχειρηματικό σχεδιασμό τῶν ἐκκλησιαστικῶν ΑΕ καί τήν προσδοκόμενη κερδοφορία τους, μέ τήν ἀόριστη διαβεβαίωση ὅτι μέ αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ἀποσκοπεῖ νά ἀναπτύξῃ ἀκόμα περισσότερο τό ποιμαντικό καί πολιτιστικό Της ἔργο. Κανεῖς, ὅμως, ἀρμόδιος δέν ἔδωσε στό λαό ἓνα πειστικό σχέδιο

δράσεως για τό πώς τό επιχειρηματικό δαιμόνιο, πού θά επιστρατευθεῖ για νά λειτουργήσει τίς ΑΕ, θά τιθασευθεῖ κάτω ἀπό τό σκοπό τῆς Ἐκκλησίας, τῇ σωτηρίᾳ, δηλαδή, καί τὴν πνευματική οἰκοδομή τῶν μελῶν Τῆς. Πῶς δέν θά ἀλλοιώσει τὴν Ἐκκλησία μας σέ βαθμό πού νά ἀντιφάσκει μέ τὴν ταυτότητά Τῆς. Πῶς δέν θά ἀσελγήσει πάνω στήν ἱερή Ὁρθόδοξη πνευματική Τῆς παράδοση. Τέλος, πῶς τά κέρδη, πού ἀναμένεται νά προκύψουν, θά ὑπηρετήσουν τοὺς σκοπούς τῆς Ἐκκλησίας καί μόνον αὐτούς.

Αὐτοί, πού ἔλαβαν τίς ἀποφάσεις νά ὀδηγήσουν τὴν Ἐκκλησία στόν ἐπιχειρηματικό χῶρο, τί ἐγγυήσεις μποροῦν νά δώσουν στό λαό ὅτι ἡ δραστηριότητά Τῆς αὐτὴ δέν θά ἀποτελέσει πέτρα σκανδάλου, πάνω στήν ὁποία θά συντριβοῦν πολλές ἀρχιερατικές καί ἱερατικές συνειδήσεις, ὅπως πολλές φορές ἔχει γίνεи στό παρελθόν μέ τά οἰκονομικά τῆς Ἐκκλησίας; Πῶς δέν θά διασυρθεῖ ἡ Ἐκκλησία, πῶς δέν θά κλονισθεῖ ἡ ὁποία ἐμπιστοσύνη ἀπέμεινε στό λαό πρὸς τὸν κληρο, ὅταν θά ἀκούει για οἰ-

κονομικές ἀτασθαλίες καί νοσηρισμὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χρήματος ἀπ' τὴ μιὰ μεριά καί για σκευωρία κατασυκοφαντήσεως προσώπων ἀπ' τὴν ἄλλη, χωρίς νά βλέπει τὴν ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη νά ἐπεμβαίνει για νά ἀπαλλάξει τὴν Ἐκκλησία εἴτε ἀπὸ τοὺς ὁποίους κλέφτες, εἴτε, ἀντίθετα, ἀπὸ τοὺς ὁποίους σκευωροὺς; Σέ τελευταία ἀνά-λυση, θά ἀναζητηθοῦν οἱ ἱκανοὶ καί ἁδοκίμωτοι χαρακτήρες, πού ἀναμφισβήτητα ὑπάρχουν μέσα στόν κληρο, για νά θέσουν κάτω ἀπὸ τὸν ἑλεγχό τους τὴ νέα αὐτὴ δραστηριότητα, ἡ αὐτοὶ μὲν θά ἐξακολουθήσουν νά παραμένουν παραγκωνισμένοι στό περιθώριο, ἀντίθετα δέ θά ἔλθουν καί πάλι στὰ πράγματα οἱ γνωστοὶ πιά πολλαπλά ἐπικαλυπτόμενοι κύκλοι τῆς ἀνωμαλίας;

Αὐτὰ τά ἐρωτήματα βασανίζουν τὸν πιστό λαό καθὼς παρακολουθεῖ, μᾶλλον διαισθάνεται, τά τεκταινόμενα στὰ ἐρμητικά καί ἀδιαφανὴ δώματα τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί εὐχε-ται: ὁ Θεὸς νά βάλει τό χέρι Του...

Ε. Χ. Οἰκονομάκος

Παπα-Γιάννη

Γράψε δύο ὀνόματα. Παντελεήμων Μπεζενίτης καί Θεόκλητος Κουμαριανός. Αὐτοὶ οἱ δύο θά κάψουν τό Χριστόδουλο.

**Φιλικὰ
Παπα-Γιώργης**